

สหภาพแอฟริกา (African Union-AU)

เว็บไซต์ <http://www.au.int>

ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ แอดดิสอาบาบา เอธิโอเปีย

ประธานสมัชชาใหญ่ (Assembly) นาย Felix Tshisekedi ประธานาธิบดีของคองโก รับตำแหน่งเมื่อ 6 ก.พ.2564

ประวัติการก่อตั้ง

สหภาพแอฟริกา (African Union-AU) เป็นองค์การระหว่างประเทศของทวีปแอฟริกาพัฒนามาจากองค์การเอกภาพแอฟริกา (Organization of African Unity-OAU) ที่ตั้งเมื่อ 25 พ.ค.2506 ซึ่งประมุขของรัฐและหัวหน้ารัฐบาลของประเทศในทวีปแอฟริกาได้ออกปฏิญญา Sirte Declaration เมื่อ 9 ก.ย.2542 ก่อตั้งองค์การ AU ขึ้นเมื่อ 9 ก.ค.2545 แทนที่ OAU เพื่อเร่งกระบวนการหล่อหลอมภายในทวีปแอฟริกาให้สามารถมีบทบาทอย่างเหมาะสมทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

สมาชิก 55 ประเทศในทวีปแอฟริกา ครอบคลุมพื้นที่รวม 29,865,860 ตร.กม. มีประชากรประมาณ 1,300 ล้านคน โดยโมร็อกโกกลับเข้าเป็นสมาชิกล่าสุดลำดับที่ 55 เมื่อ 30 ม.ค.2560 หลังจากถอนตัวออกจาก AU เมื่อปี 2527 นานถึง 33 ปี เนื่องจากไม่พอใจที่สมาชิกส่วนใหญ่ของ OAU (ขณะนั้น) ยอมรับเอกราชสาธารณรัฐประชาธิปไตยอาหรับซาร์ฮาวี (Sahrawi Arab Democratic Republic-SADR) ซึ่งควบคุมดินแดน Western Sahara ที่โมร็อกโกถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของตน

สมาชิก 55 ประเทศ ประกอบด้วย 1. แอลจีเรีย 2. แองโกลา 3. เบนิน 4. บอตสวานา 5. บุร์กินาฟาโซ 6. บุรุนดี 7. เคนยา 8. แคเมอรูน 9. แอฟริกากลาง 10. ชาด 11. คอโมโรส 12. คองโก 13. โกตดิวัวร์ 14. สาธารณรัฐคองโก 15. จิบูตี 16. อียิปต์ 17. อิเควทอเรียลกินี 18. เอริเทรีย 19. เอธิโอเปีย 20. กาบอง

21. แคมเบีย 22. กานา 23. กินี 24. กินีบิสเซา 25. เคนยา 26. เลโซโท 27. ไลปีเรีย 28. ลิเบีย 29. มาดากัสการ์
30. มาลาวี 31. มาลี 32. มอริเตเนีย 33. มอริเชียส 34. โมร็อกโก 35. โมซัมบิก 36. นามิเบีย 37. ไนเจอร์ 38. ไนจีเรีย
39. รวันดา 40. สาธารณรัฐซาดาวา 41. เซาตูเมและปรินซิปี 42. เซเนกัล 43. เซเชลส์ 44. เซียร์ราลีโอน 45. โซมาเลีย
46. แอฟริกาใต้ 47. เซาท์ซูดาน 48. ซูดาน 49. เอสวาตินี 50. โตโก 51. ตูนิเซีย 52. ยูกันดา 53. แทนซาเนีย
54. แคมเบีย และ 55. ซิมบับเว

โดยมีประเทศผู้สังเกตการณ์ 9 ประเทศ ได้แก่ 1. เฮติ 2. คาซัคสถาน 3. ลัตเวีย 4. ลิทัวเนีย
5. ปาเลสไตน์ 6. เซอร์เบีย 7. ตุรกี 8. ยูเครน และ 9. อิสราเอล

วิสัยทัศน์ การหล่อหลอมรวมกัน ความมั่งคั่ง และสันติภาพในแอฟริกา ที่เกิดจากแรงผลักดันของ
ประชาชนและแสดงให้เห็นเป็นพลังในโลก

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้บรรลุความสำเร็จในการสร้างความเป็นเอกภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
ระหว่างประเทศ และระหว่างประชาชนในแอฟริกา
- 2) เพื่อปกป้องอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน และเอกราชของประเทศสมาชิก
- 3) เพื่อเพิ่มการบูรณาการด้านการเมือง สังคม และเศรษฐกิจภายในทวีปแอฟริกา
- 4) เพื่อส่งเสริมและปกป้องผลประโยชน์ร่วมกันของทวีปและประชาชนในทวีปแอฟริกา
- 5) เพื่อกระตุ้นความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงกฎบัตรสหประชาชาติและปฏิญญาสากล
ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
- 6) เพื่อส่งเสริมสันติภาพ ความมั่นคง และเสถียรภาพภายในทวีปแอฟริกา
- 7) เพื่อส่งเสริมหลักการและสถาบันประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมของประชาชน และการบริหาร
จัดการที่ดี
- 8) เพื่อส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมืองตามกฎบัตรแอฟริกาว่าด้วย
สิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมือง และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสิทธิมนุษยชน
- 9) เพื่อสร้างเงื่อนไขที่จำเป็นให้สามารถมีบทบาทเหมาะสมในเศรษฐกิจโลกและการเจรจา
ระหว่างประเทศ
- 10) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึง
การรวมตัวกันด้านเศรษฐกิจภายในทวีปแอฟริกา
- 11) เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกันในทุกด้านที่จะช่วยยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของ
ประชาชนแอฟริกา
- 12) เพื่อประสานและให้เกิดความสอดคล้องกันนโยบายที่มีอยู่และของประชาคมเศรษฐกิจ
ในภูมิภาคในอนาคต

- 13) เพื่อสร้างความก้าวหน้าในแอฟริกาด้วยการส่งเสริมการวิจัยในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 14) ทำงานร่วมกับหุ้นส่วนระหว่างประเทศเพื่อกำจัดหรือป้องกันการแพร่ระบาดของโรคและส่งเสริมสุขภาพที่ดีในทวีปแอฟริกา

หน่วยงานต่าง ๆ ใน AU

1. สมัชชาใหญ่ (Assembly of the Union) เป็นองค์กรสูงสุดของ AU ประกอบด้วยประมุขแห่งรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาล หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งของประเทศสมาชิกทั้งหมด มีหน้าที่กำหนดนโยบายและกำหนดความสำคัญเร่งด่วนของโครงการประจำปีของ AU การติดตามและเร่งรัดให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การให้แนวนโยบายแก่สภาบริหารประเทศ (Executive Council) การมีอำนาจแทรกแซงกิจการภายใน การคว่ำบาตรประเทศสมาชิกในสถานการณ์ไม่ปกติหรือเพื่อรักษาไว้ซึ่งเสถียรภาพและความมั่นคง นอกจากนี้ ยังมีอำนาจแต่งตั้งประธานและรองประธานคณะกรรมการ (Commission) การอนุมัติงบประมาณของ AU และการพิจารณาคำร้องขอการจะเข้าเป็นสมาชิกใหม่ของ AU เป็นต้น ปัจจุบัน ประธานาธิบดี Felix Tshisekedi ของคองโก เป็นประธาน AU วาระดำรงตำแหน่ง 1 ปี (ก.พ. 2564-ก.พ.2565)

2. สภาบริหาร (Executive Council) ประกอบด้วยรัฐมนตรีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลของทุกประเทศสมาชิก ปฏิบัติภารกิจต่อสมัชชาใหญ่และทำงานสนับสนุนสมัชชาใหญ่ ซึ่งประเทศสมาชิกทั้งหมดต้องร่วมอยู่ในสภาบริหาร โดยปกติเป็นระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ทำหน้าที่ประสานงานและตัดสินใจนโยบายที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน รวมถึงกำหนดนโยบายมุ่งเน้นเนื้อหาสาระด้านการค้ากับต่างประเทศ พลังงาน การเกษตร สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน สาธารณสุข และความมั่นคงทางสังคม

3. คณะกรรมการสหภาพแอฟริกา (African Union Commission-AUC) เป็นสำนักเลขาธิการของ AU ประกอบด้วยกรรมการ 10 คน และเจ้าหน้าที่สนับสนุน ทำหน้าที่เป็นผู้แทนของ AU ในการปกป้องผลประโยชน์ภายใต้แนวทางของสมัชชาใหญ่และสภาบริหาร ริเริ่มข้อเสนอต่อหน่วยต่าง ๆ ใน AU เพื่อใช้ในการตัดสินใจ สนับสนุนด้านการปฏิบัติให้แก่หน่วยงานใน AU สนับสนุนประเทศสมาชิกให้ดำเนินการตามโครงการของ AU ประสานเพื่อออกร่างทำที่ร่วมกันและประสานแนวปฏิบัติของประเทศสมาชิกกับการเจรจาระหว่างประเทศต่าง ๆ บริหารจัดการงบประมาณและทรัพยากรของ AU เป็นผู้ปฏิบัติในฐานะตัวแทนของสมัชชาใหญ่และสภาบริหาร เป็นต้น ปัจจุบัน นาย Moussa Faki Mahamat นักการเมืองและนักการทูตจากชาด เป็นประธานคณะกรรมการ AU ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ มี.ค.2560 และรองประธาน คือ นาง Monique Nsanzabaganwa จากรวันดา ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 6 ก.พ.2564

กรรมการ 8 ด้าน ซึ่งสภาบริหาร AU เป็นผู้เลือก และเสนอให้สมัชชาใหญ่เป็นผู้แต่งตั้ง ได้แก่ 1) ด้านสันติภาพและความมั่นคง 2) ด้านการเมือง 3) ด้านสาธารณสุข โภคและพลังงาน 4) ด้านสังคม 5) ด้านการค้าและอุตสาหกรรม 6) ด้านเศรษฐกิจชนบทและเกษตรกรรม 7) ด้านทรัพยากรมนุษย์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ 8) ด้านเศรษฐกิจ ทั้งนี้ กรรมการมีวาระ 4 ปี และดำรงตำแหน่งได้แค่ 1 สมัย โดยมีหน้าที่สนับสนุนประธาน AU ในการตัดสินใจกำหนดนโยบายและโครงการต่าง ๆ

4. คณะกรรมการผู้แทนถาวร (Permanent Representatives' Committee-PRC) ประกอบด้วยผู้แทนถาวรของทุกประเทศสมาชิก รับผิดชอบเป็นที่ปรึกษา จัดเตรียมงาน จัดเตรียมการประชุม ทำข้อเสนอแนะ ประเด็นผลประโยชน์ของประเทศสมาชิกให้สภาบริหาร อำนวยความสะดวกในการประสานงานระหว่าง คณะกรรมาธิการและประเทศสมาชิก พิจารณาโครงการและงบประมาณของ AU และของการบริหารจัดการ ในคณะกรรมาธิการ พิจารณารายงานการเงินของคณะกรรมาธิการและทำข้อเสนอแนะต่อสภาบริหาร เป็นต้น

5. สภาสันติภาพและความมั่นคง (Peace and Security Council-PSC) จัดตั้งขึ้นตามผลการประชุมสุดยอด Lusaka แซมเบีย เมื่อ ก.ค.2544 และพิธีสารการตั้ง PSC ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อ 26 ธ.ค.2546 โดยมีภารกิจป้องกัน จัดการ และแก้ไขความขัดแย้ง เพื่อส่งเสริมสันติภาพ ความมั่นคง และเสถียรภาพ ในแอฟริกา รวมถึงการแทรกแซงประเทศสมาชิกในสถานการณ์ไม่ปกติ เช่น การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ สงคราม ทั้งนี้ PSC มีสมาชิก 15 คน โดยสภาบริหารเลือกและเสนอเข้าสู่การประชุมสมัชชาใหญ่ โดยปกติจะกำหนดสัดส่วน ให้แอฟริกากลาง 3 ที่นั่ง แอฟริกาตะวันออก 3 ที่นั่ง แอฟริกาเหนือ 2 ที่นั่ง แอฟริกาใต้ 3 ที่นั่ง และแอฟริกา ตะวันตก 4 ที่นั่ง ทั้งนี้ สมาชิก PSC 5 คน จะมีวาระดำรงตำแหน่ง 3 ปี และสมาชิก 10 คน จะมีวาระดำรง ตำแหน่ง 2 ปี

6. รัฐสภาแห่งแอฟริกา (Pan-African Parliament-PAP) เป็นหน่วยงานใน AU เพื่อเป็น หลักประกันให้ประชาชนชาวแอฟริกาสามารถเข้ามีส่วนร่วมด้านการบริหารจัดการ การพัฒนา และการรวมตัวกัน ทางเศรษฐกิจในทวีปแอฟริกา โดย PAP เป็นหนึ่งใน 9 หน่วยงานที่ตั้งตามพิธีสาร Treaty Establishing the African Economic Community ปี 2534 (Abuja Treaty) มีอำนาจด้านนิติบัญญัติ การให้ข้อเสนอแนะและ คำปรึกษา มีสมาชิกรวม 250 ตำแหน่ง ปัจจุบัน ประธานรัฐสภาแห่งแอฟริกา คือ นาย Djamel Bouras จาก แอลจีเรีย ดำรงตำแหน่งรักษาการชั่วคราวตั้งแต่ 1 เม.ย.2563

7. สภาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (Economic, Social and Culture Council-ECOSOCC) ตั้งขึ้นเมื่อปี 2547 เป็นหน่วยงานที่ปรึกษาของ AU ประกอบด้วยองค์กรภาคประชาสังคม (Civil Society Organisations-CSOs) ซึ่งมีกลุ่มผู้เชี่ยวชาญของประเทศสมาชิก รวมทั้งหมดกว่า 150 CSOs

8. สถาบันต่าง ๆ ด้านยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน (Judicial and Human Rights Institutions) มี

1) African Commission on Human and Peoples' Rights (ACHPR) สำนักงานอยู่ที่กรุง บันจูล แกมเบีย ตั้งขึ้นเมื่อปี 2530 เพื่อติดตามและตีความกฎบัตรแอฟริกาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและพลเมือง (รู้จักในชื่อ Banjul Charter) เพื่อมุ่งส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานในแอฟริกา ปัจจุบัน นาง Soyata Maiga จากมาลี เป็นประธาน ACHPR ดำรงตำแหน่งเมื่อปี 2560

2) African Court on Human and Peoples' Rights (AfCHPR) สำนักงานอยู่ที่กรุงโตโดมา แทนซาเนีย ตั้งขึ้นตามพิธีสาร Protocol to the African Charter on Human and Peoples' Rights on the Establishment of an African Court on Human and Peoples' Rights ที่ลงนามกันไว้เมื่อ มิ.ย.2541 โดยมีผลบังคับใช้เมื่อ 25 ม.ค.2547 มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาไต่สวนคดีและข้อพิพาทอัน เกี่ยวเนื่องจากการตีความตาม African Charter on Human and Peoples' Rights พิธีสารจัดตั้งศาล และอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน มีองค์คณะผู้พิพากษา 11 คน ปัจจุบัน นาย Sylvain Oré จากโกตดิวัวร์ เป็น ประธาน AfCHPR ดำรงตำแหน่งเมื่อปี 2557

3) African Committee of Experts on the Rights and Welfare of the Child (ACERWC) สำนักงานอยู่ที่เอธิโอเปีย มีกรรมการรวม 11 คน วาระ 5 ปี

4) AU Commission on International Law (AUCIL) ตั้งขึ้นเมื่อปี 2552 มีคณะกรรมการรวม 11 คน คัดเลือกโดยสภาบริหาร มีวาระ 5 ปี ส่วนประธาน AUCIL มีวาระ 2 ปี ปัจจุบันนาย Sebastião Da Silva Isata Pereira จากแองโกลา เป็นประธาน AUCIL ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ ค.ศ.2559

5) AU Advisory Board on Corruption (AUABC) ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ.2552 สำนักงานใหญ่อยู่ที่แทนซาเนีย มีคณะกรรมการรวม 11 คน มีวาระ 2 ปี ปัจจุบัน นาย Begoto Miarom จากชาด เป็นประธาน AUABC ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี 2560

9. คณะกรรมการเทคนิคเฉพาะทาง (Specialized Technical Committees-STCs) ประกอบด้วย รัฐมนตรีหรือคณะเจ้าหน้าที่อาวุโสที่รับผิดชอบงานเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้อง ทําหน้าที่จัดเตรียมโครงการเสนอต่อ สภาบริหาร การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามที่หน่วยงานต่าง ๆ ของ AU กำหนด โดย คณะกรรมการเทคนิคเฉพาะทางมีทั้งหมด 13 คณะ ได้แก่

- 1) Agriculture, rural development, water and environment
- 2) Financial, monetary affairs, economic planning and integration
- 3) Defence, safety and security
- 4) Transport, infrastructure, energy and tourism
- 5) Gender and women empowerment
- 6) Justice and legal affairs
- 7) Social development, labour and employment
- 8) Public service, local government, urban development and decentralisation
- 9) Health, population and drug control
- 10) Migration, refugees and internally displaced persons (IDPs)
- 11) Youth, culture and sports
- 12) Education, science and technology
- 13) Communication and information communications technology (ICT)

10. สถาบันทางการเงิน (Financial Institutions) มี 3 สถาบัน ได้แก่ 1) African Central Bank (ACB) เพื่อสร้างนโยบายร่วมทางการเงินและการสร้างสกุลเงินแอฟริกา (African Currency) เพื่อกระตุ้น การบูรณาการทางเศรษฐกิจในแอฟริกา 2) African Monetary Fund (AMF) เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับ การรวมตัวทางเศรษฐกิจแอฟริกา การขจัดอุปสรรคทางการค้าต่าง ๆ และยกระดับการบูรณาการทางการเงิน และ 3) African Investment Bank (AIB) เพื่อสนับสนุนเงินช่วยเหลือการพัฒนาและกระตุ้นการเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก รวมไปถึงเพื่อเร่งให้เกิดการรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาค บบาทของ AU และประเด็นความท้าทายในปัจจุบัน

สหภาพแอฟริกา หรือ AU เป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อความมั่นคง สันติภาพ และการหล่อหลอมรวมกันของทวีปแอฟริกา และมีการออก Lagos Plan of Action for the Development of Africa ปี 2523 และสนธิสัญญาการตั้งประชาคมเศรษฐกิจแอฟริกา (African Economic Community) ปี 2534 หรือที่เรียกว่า Abuja Treaty และมีการกำหนดกรอบการทำงานยุทธศาสตร์เพื่อการเปลี่ยนผ่านด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีในอีก 50 ปีข้างหน้า หรือในปี 2606 (African Aspiration for 2063) เพื่อให้เกิดการแบ่งปันกันในด้านความมั่นคง ความเจริญรุ่งเรือง การเป็นเอกภาพและบูรณาการร่วมกันของประชาชนในทวีปแอฟริกา โดยมีแรงบันดาลใจ 7 ประการ ได้แก่

1. ความมั่นคงของทวีปแอฟริกาภายใต้เศรษฐกิจขยายตัวและการพัฒนาที่ยั่งยืน
2. การรวมตัวกันของทวีปแอฟริกา และมีเอกภาพด้านการเมือง
3. ธรรมภิบาลที่ดี มีประชาธิปไตย เคารพสิทธิมนุษยชน มีความยุติธรรม และหลักนิติรัฐ
4. สันติภาพและความมั่นคงในทวีปแอฟริกา
5. อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง มีมรดก คุณค่า และจริยธรรมร่วมกัน
6. การพัฒนาแอฟริกาที่มีแรงผลักดันมาจากประชาชนรวมถึงสตรี เยาวชน และเด็ก
7. ทวีปแอฟริกาที่มีเอกภาพแข็งแกร่ง และกลายเป็นผู้เล่นที่มีอิทธิพลในโลก และกับหุ้นส่วน

นอกจากนี้ ในด้านความมั่นคง AU มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสันติภาพ ความมั่นคง และเสถียรภาพในทวีปแอฟริกา โดยหน่วยงานสำคัญ คือ PSC ของ AU มีอำนาจแสดงการสนับสนุนภารกิจด้านสันติภาพ การออกมาตรการคว่ำบาตรรัฐบาลประเทศสมาชิกกรณีเปลี่ยนแปลงรัฐบาลที่ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และสามารถเริ่มข้อเสนอหรือการปฏิบัติการใด ๆ ที่เหมาะสมเพื่อรับมือความขัดแย้งหรือที่ส่อเค้าจะเกิดเป็นความขัดแย้งในภูมิภาค ทั้งนี้ การตัดสินใจของ PSC มีผลผูกพันกับทุกประเทศสมาชิก ซึ่งนับแต่ปี 2547 AU มีบทบาทสำคัญในการแทรกแซงวิกฤตการณ์ในหลายประเทศ อาทิ ชูดาน คอโมโรส และโซมาเลีย และยังตั้งกองกำลังรักษาสันติภาพ สหภาพแอฟริกาในดาร์ฟูร์ของชูดาน และในโซมาเลีย โดยร่วมกับกองกำลังรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ เข้าปฏิบัติการในดาร์ฟูร์ (United Nations Mission in Darfur-UNAMID) และเข้าปฏิบัติการในโซมาเลีย (African Union Mission in Somalia-AMISOM) เป็นต้น

การประชุมที่สำคัญในปี 2564

การประชุม Ordinary Session of the Assembly of the Union ครั้งที่ 34 ระหว่าง 6-7 ก.พ.2564 เป็นการประชุมผ่านระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ ภายใต้กรอบการประชุม " Arts, Culture and Heritage: Levers for Building the Africa We Want " ที่ประชุมยังหารือเกี่ยวกับการปฏิรูปสถาบันของ AU การรับมือกับปัญหาการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 และการแต่งตั้งประธาน AU

ความสัมพันธ์ไทย-AU

ไทยเริ่มมีความร่วมมือกับ AU โดยการแต่งตั้งเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรประจำ AU โดยให้เอกอัครราชทูต ณ ไคโร อียิปต์ ซึ่งมีเขตอาณาครอบคลุมเอธิโอเปีย ซึ่งเป็นที่ตั้งของสำนักงานเลขาธิการ AU และไทยส่งกำลังเข้าร่วมในภารกิจ United Nations Mission in South Sudan (UNMISS) จำนวน 284 คน

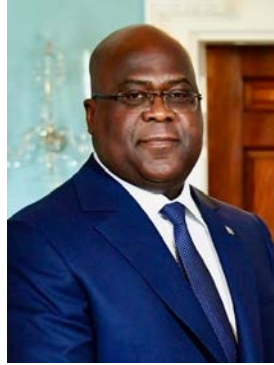
โดยก่อนหน้านี้เมื่อปี 2563 ส่งกองกำลังเข้าร่วมในภารกิจ United Nations Mission in Dafur (UNAMID) จำนวน 276 คน ก่อนจะถอนกำลังหลังจากมีคำสั่งยุติภารกิจ UNAMID เมื่อ ธ.ค.2563 นอกจากนี้ ไทยยังได้บริจาคเวชภัณฑ์ที่ผลิตโดยองค์การเภสัชกรรมไทยให้กับภารกิจ African Union Mission in Somalia (AMISOM) เพื่อใช้ในโรงพยาบาลในโมกาดิชู เมืองหลวงของโซมาเลีย เมื่อปี 2552 ทั้งนี้ ไทยยึดหลักการให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาแก่แอฟริกาตามแนวทางที่ผู้รับมีความเป็นเจ้าของและกำหนดแนวทางการพัฒนาของตนขึ้นเอง

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตามปี 2564

1. การเปิดเขตการค้าเสรีแอฟริกา (African Continental Free Trade Area-AfCFTA) เข้าสู่ขั้นปฏิบัติการเมื่อ 7 ก.ค.2563 จัดตั้งสำนักเลขาธิการ ที่กรุงอักกรา กานา เมื่อ 17 ส.ค.2563 และเริ่มทำการค้าภายใต้ข้อตกลง AfCFTA เมื่อ 1 ม.ค.2564 ปัจจุบันมีประเทศในแอฟริกาลงนามในข้อตกลงแล้ว 54 ประเทศ จากทั้งหมด 55 ประเทศ (เอริเทรียยังไม่ลงนาม) และมีประเทศให้สัตยาบันแล้ว 40 ประเทศ

การเปิด AfCFTA มุ่งสร้างตลาดเดียวของแอฟริกาในด้านสินค้าและบริการ จะเป็นโอกาสสำคัญให้ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งไทยในการเข้าขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนกับแอฟริกาที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ แรงงานวัยทำงานที่มีจำนวนมาก อีกทั้งยังมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ AfCFTA เป็นเขตการค้าเสรีที่ใหญ่ที่สุดในโลกนับแต่ก่อตั้งองค์การการค้าโลก (WTO) จากการมีประชากรประมาณ 1,300 ล้านคน และคาดการณ์ว่า AfCFTA จะช่วยเพิ่มมูลค่าการค้าภายในทวีปแอฟริการ้อยละ 60 ภายในปี 2565 จากปัจจุบันที่มีมูลค่าการค้าระหว่างกันร้อยละ 16 AfCFTA และ GDP รวมของภูมิภาคจะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1-3 จากปัจจุบันอยู่ที่ 2.6 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ จะเพิ่มเป็น 3.4 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มรายได้ให้กับชาวแอฟริกาภายในปี 2578 จำนวน 450,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 7) เพิ่มการส่งออกของแอฟริกา จำนวน 560 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างทวีปแอฟริกากับอิสราเอล โดยประธานาธิบดี Tshisekedi ประธาน AU รับรองให้อิสราเอลเป็นประเทศผู้สังเกตการณ์ของ AU เมื่อ 22 ก.ค.2564 หลังจากอิสราเอลพยายามยื่นขอสถานะประเทศผู้สังเกตการณ์ของ AU ยาวนานกว่า 20 ปี การรับรองดังกล่าวไม่ผ่านการลงคะแนนเสียงจากประเทศสมาชิก ทำให้มีประเทศแอฟริกากว่า 20 ประเทศไม่เห็นด้วยและวิพากษ์วิจารณ์การรับรองสถานะอิสราเอล

Felix Tshisekedi

ตำแหน่ง ประธานสหภาพแอฟริกา (AU) และประธานาธิบดีคองโก

เกิด 13 มิ.ย.2506 (อายุ 59 ปี/ปี 2565) ที่ Léopoldville (กรุงกินชาซา) เป็นบุตรคนที่ 3 ในจำนวนพี่น้องรวม 5 คน บิดาชื่อ นาย Étienne Tshisekedi เคยดำรงตำแหน่ง นรม.ของรัฐ Zaire (รัฐอธิปไตย ก่อนจัดตั้งเป็นประเทศคองโก) และเป็นผู้ก่อตั้งพรรค Union for Democracy and Social Progress (UDPS) มารดาชื่อนาง Marthe Kasalu Jibikila

การศึกษา การศึกษาหยุดชะงักเมื่อปี 2525 (ขณะที่อายุ 19 ปี) หลังจากต้องติดตามบิดาซึ่งถูก ผู้นำเผด็จการ Marshal Mobutu ขับไล่อพยพไปยัง Kasai จากปัญหาทางการเมือง ต่อมาเมื่อปี 2528 (อายุ 22 ปี) ได้รับอนุญาตให้ออกจาก Kasai และเดินทางไปยังเบลเยียม

สถานภาพทางครอบครัว สมรสกับนาง Denise Nyakéru Tshisekedi

ประวัติทางการเมือง

ปี 2551	ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเลขาธิการด้านความสัมพันธ์กับภายนอก ของพรรค UDPS
ต.ค.2559	ได้รับเลือกตั้งเป็นรองเลขาธิการใหญ่พรรค UDPS
31 มี.ค.2561	ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานพรรค UDPS หลังจากบิดาเสียชีวิตเมื่อ ก.พ.2560 และในวันเดียวกันนี้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้แทนพรรคลงสมัครเลือกตั้งประธานาธิบดีคองโกที่จัดขึ้นเมื่อ ธ.ค.2561
10 ม.ค.2562	ชนะการเลือกตั้งทั่วไปดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีคองโก
24 ม.ค.2562	สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีคองโก
10 ก.พ.2564	ดำรงตำแหน่งประธาน AU

(พ.ย.2564)